

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Μοναχός Γαβριήλ

Γέρον Ιεροῦ Κουτλουμουσιανοῦ Κελλίου Ὁσίου Χριστοδούλου τῆς Πάτμου

Καρυές, 20 Σεπτεμβρίου 2020 (π. ήμ.)

Πρός τὴν Σεβαστὴ Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω

Εἰς Καρυάς

Πανοσιολογιώτατοι,

εὐλογεῖτε!

Ὁ ταπεινός Μοναχός Γαβριήλ, ἐλέω Χριστοῦ καί φιλοξενία τῆς Παναγίας μας, Γέρον τοῦ Ἱεροῦ Κουτλουμουσιανοῦ Κελλίου τοῦ Ὁσίου Χριστοδούλου τῆς Πάτμου, μέ πόνο καρδίας καί συνοχή ψυχῆς, προάγομαι, ὅπως δηλώσω καί καταθέσω ταπεινῶς ἐνώπιον τοῦ Παντεπόπτου Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τῆς Ἐφόρου τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω Προστάτιδος ἡμῶν Κυρίας Θεοτόκου καί Ὑμῶν τά ἐξῆς :

Εἶναι θλιβερό καί συνάμα ἀποκαρδιωτικό νά διαπιστώνει κανεῖς ὅτι τό σύγχρονο Ἅγιον Ὅρος, ἀπό κοιτίδα καί λίκνο Ὁρθοδοξίας καί πολιτισμοῦ, ἀπό ἐργαστήριο παραγωγῆς μεγάλων ἀσκητικῶν καί ἡγιασμένων ὁσίων μορφῶν, μαρτύρων καί ὁμολογητῶν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας, ἔχει ἐν πολλοῖς μεταλλαχθεῖ καί ἀλλοιωθεῖ σέ ἓνα χῶρο ἐκκοσμικεύσεως, συγκρητισμοῦ οἰκουμενισμοῦ καί ἀπηνουῆς διωγμοῦ τῶν ἀδυνάτων μέν ἀπό πλευρᾶς ἰσχύος, παραδοσιακῶν δέ Μονῶν, πού ἀντιδροῦν σ'αὐτόν τόν ὀλισθηρό κατήφορο. Βλέπουμε σήμερα ἓνα Ἅγιον Ὅρος σχεδόν ξένο καί ἀγνώριστο, πρόθυμο καί ὑπάκουο σέ ξένα καί κοσμικά κελεύσματα, πάντοτε ἀντορθόδοξα, πού ἔχουν σάν ἀποτέλεσμα νά ἐνσπείρουν καί μεταξύ μας ἀνάδελφη, διχαστική καί σκληρή συμπεριφορά τῶν ἀπό θέσεως, τὴν ὁποία κατέχουν, ἰσχυροτέρων ἐναντι τῶν ἀσθενεστέρων (νέων καί ἡλικιωμένων) μοναχῶν, πού ἀντιδροῦν, σύμφωνα μέ τά ἰσχύοντα μέχρι πρότινος ἱερά θέσμια τοῦ Ἁγιωνύμου τούτου Ὁρους, ἐμπρός στήν ἐπέλαση καινοφανῶν καί λίαν ἐκκοσμικευμένων ἰδεῶν καί συμπεριφορῶν, πού ἐπιδιώκουν πλέον ξεκάθαρα τὴν ἀλλοίωση τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί ἱερᾶ Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἐπόμενο ὅτι σέ καιρία καί κύρια θέματα Ὁρθόδοξου πίστεως τό Ἅγιον Ὅρος εἶναι, ὄχι μόνο ἄνευρο καί σιωπηρό, ἀλλά συννευδοκοῦν καί συνεργοῦν στήν ἐξάπλωση τοῦ συγκρητιστικοῦ καί οἰκουμενιστικοῦ πνεύματος, συστοιχούμενο στήν ἀλλότρια, ἀλυσιτελή καί ὀλέθρια γιά τήν ἀκαινοτόμητη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας ἀκολουθούμενη πορεία. Μεγάλη βέβαια εἶναι ἡ θλίψη τῶν πιστῶν χριστιανῶν, πού βλέπουν νά καταρρέει καί τό τελευταῖο αὐτό κάστρο τῆς Ὁρθοδοξίας. Πολύ φοβᾶμαι πῶς, ἂν δέν συνέλθουμε καί ἀνακάμψουμε ἀπό τόν πνευματικό αὐτόν λήθαργο, τό διακύβευμα θά εἶναι ἡ ὀριστική ἀπώλεια τῆς σωτηρίας μας!

Βεβαίως, τά παραπάνω δέν ἀφοροῦν ὅλες τίς Ἱερές Μονές καί ὅλους τούς Ἁγιορεῖτες μοναχοῦς, ἀλλά κυρίως τά διοικητικά ὄργανα τοῦ Ἄθω, τήν Ἱερά Κοινότητα καί τήν Ἱερά Ἐπιστασία. Ὄντως, ὑπάρχουν Μονές καί ἀρκετοί μοναχοί στά Κοινόβια, στίς Σκήτες καί στά Κελλιά, πού ἀντιτίθενται στήν ἐπέλαση τῆς ἐκκοσμικεύσεως καί τοῦ οἰκουμενισμοῦ, μέ ἀποτέλεσμα νά ὑπόκεινται σέ ποικίλες πιέσεις, ἀπειλές καί διώξεις. Αὐτές οἱ τελευταῖες ὀφείλονται καί στό γεγονός ὅτι οἱ Ἁγιορειτικές Μονές ἔχουν δεχθεῖ στίς τάξεις τους τίς τελευταῖες δεκαετίες νέες γενεές μοναχῶν, οἱ ὅποιοι λίγη σχέση ἔχουν μέ τούς παλαιούς πατέρες, καί κυρίως εἶναι ἄμοιροι σοβαρᾶς θεολογικῆς καί δῆ δογματικῆς παιδείας, καί - τό κυριώτερο - ὑπολείπονται ὁδοῦ ἀσκήσεως.

Ἐπειδή μπορεῖ νά χαρακτηριστῶ ὅτι κινδυνολογῶ ἀορίστως, θά σᾶς ἀναφέρω - πρὸς ἐπίρρωση τῶν ἀνωτέρω - ὀρισμένα χαρακτηριστικά γεγονότα καί τήν ἐπίσημη θέση, πού πήραμε ἐμεῖς οἱ Ἁγιορεῖτες (κατασκανδαλίζοντας τούς πιστούς λαϊκοὺς ἀδελφούς μας), πού ἀποδεικνύουν τό ἀληθές τῶν ἰσχυρισμῶν μου.

Α) Στήν «σύνοδο» τῆς Κρήτης (Ἰούνιος 2016) ἀπεμπολίσαμε τήν Μοναδικότητα τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας καί παραδεχθήκαμε - ὦ τῆς ἀφροσύνης μας! - (ἄραγε πιεζόμενοι ἀπό ποιές ἐξωεκκλησιαστές δυνάμεις;) ὅτι δέν κατέχουμε ὀλόκληρη τήν Ἀλήθεια (δηλαδή δέν ἔχουμε ἀκέραιο καί ὀλόκληρο τόν Ἰησοῦ Χριστό, ὅπως ὁ ἴδιος δήλωσε γιά τόν Ἐαυτό Του, ὅτι δηλαδή εἶναι ἡ Ὁδός, ἡ **Ἀλήθεια** καί ἡ Ζωή), ἀλλά σέ ἀντίθεση πρὸς ὅ,τι πίστευε, δίδασκε καί βίωνε θαυματουργικῶς ἐδῶ καί 2.000 χρόνια ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, βρισκόμαστε κι ἐμεῖς σέ ἀναζήτησή της. Σ'αὐτή τῆ «σύνοδο» ἡ Ἀλήθεια ἀποδομήθηκε ἀπό πρόσωπο, πού εἶναι, καί ἔγινε «ἀλήθεια», μικρή «ἀλήθεια», ἔχοντας σχετική ἔννοια. (Μιλᾶμε δηλαδή περί καθαρῆς ἀποστασίας)! Ἀναγνωρίσαμε (διότι αὐτό ἐνδιέφερε ὅλους τούς διεθνεῖς, νεοταξικούς, ἐξωεκκλησιαστικούς κύκλους) ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί πλέον ὅτι κατέχουμε ἕνα μόνο μέρος τῆς «ἀληθείας», ὅπως ὅλες οἱ ἄλλες κατ'ὄνομα χριστιανικές πλανεμένες καί αἰρετικές συναγωγές («ἐκκλησίες»).

Ἐπακόλουθο αὐτῆς τῆς ἀναγνωρίσεως ὑπῆρξε **α)** ὅτι τοῦ λοιποῦ παύουμε νά τίς ἀποκαλοῦμε ὡς τέτοιες, δηλαδή αἰρετικές κλπ, καί **β)** ὅτι αὐτή ἡ «ἀλήθεια» εἶναι τό ζητούμενο, καί ὡς ἐκ τούτου πορευόμαστε πλέον ὅλοι μαζί ἀπό κοινού πρὸς εὕρεσή της. Σ'αὐτό τό τελευταῖο δέν μποροῦμε νά ἐμποδίσουμε τόν λογισμό ὅτι ἐνδεχομένως αὐτή τήν διηρημένη καί σχετική «ἀλήθεια» νά τήν ἀνακαλύψουμε τελικῶς κάποια στιγμή ὀλοκληρωμένη στό πρόσωπο τοῦ Ἀντιχρίστου! Δέν τό βάζει ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου τό γεγονός ὅτι πήγαμε σ'αὐτή τήν "σύνοδο", γιά νά ἐκκοσμικευθοῦμε καί ἐπισήμως, αὐτοκαταργούμενοι ὡς ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία καί νά ταυτιστοῦμε μέ τίς μή «ἐκκλησίες» σάν μία κι ἐμεῖς ἀπό αὐτές.

Β) Τό τραγικό εἶναι ὅτι παρῶν καί συμμετέχων στήν "σύνοδο" αὐτή ἦταν ὁ **Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταυρονικήτα Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Τύχων**. Προφανῶς ἡ ἐπιλογή ἔγινε, γιά νά δειχθεῖ ὅτι συμφωνεῖ μέ τά τεκταινόμενα καί τό Ἅγιον Ὅρος μέ τήν ἐκπροσώπησή του σ'αὐτή. Καί γιά νά μή νομισθεῖ ὅτι εὐρέθη ἐκεῖ τυχαία καί ἐνδεχομένως ἄθελά του παγιδεύθηκε, προέβη σέ δηλώσεις προφορικές καί γραπτές θετικές περὶ αὐτῆς.

Γ) Πρὸς ἐπιβεβαίωση δέ ὅτι ἡ συμμετοχή του τελοῦσε ἐν γνώσει τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος εἶναι τό γραφέν ὑπό τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἱερομονάχου Βασιλείου Γοντικάκη καί υἱοθετηθέν ὑπ'αὐτῆς "**Μήνυμα¹ τοῦ Ἁγίου Ὁρους**" (17/30-06-2017), μέ τό ὅποιο ἀποφαίνεται ὅτι «δέν ὑπάρχει λόγος ταραχῆς» ἐξαιτίας τῆς "συνόδου" καί τῶν ἀποφάσεών της, δίνοντας τήν ἐντύπωση ὅτι τήν ἀποδέχεται ἡ Ἱερά Κοινότης.

Τό γεγονός αὐτό προκάλεσε ὀδυνηρή ἐκπληξη γιά μᾶς τούς Ἀγιορεῖτες, ἀλλά καί τούς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ὁρθοδόξους πιστούς κληρικούς καί λαϊκούς ἀδελφούς μας, πού μέχρι τότε θεωροῦσαν – καί ὄχι ἄδικα – τό Ἅγιον Ὅρος ὡς ἀπλανῆ θεματοφύλακα τῆς ἀμωμήτου Ὁρθοδόξου πίστεώς μας. Αὐτό τό τελευταῖο χαρακτηριστικό ἔπαψε πλέον τό Ἅγιον Ὅρος νά τό διεκδικεῖ καί σύρεται πλέον ἄνευ οὐδεμιᾶς - ἔστω καί χαλαρῆς - ἀντιστάσεως στόν ὀλισθηρό δρόμο τῆς ἐκκοσμικεύσεως (παγκοσμιοποιήσεως).

Δ) Αὐτή ἡ ἀπροϋπόθετη στάση μας ἔναντι τῆς «συνόδου» τῆς Κρήτης ἄρχισε νά ἀποδίδει τούς «καρπούς» της, οἱ ὅποιοι ἐν συντομία εἶναι :

α) Ἡ ἀπόδοση «αὐτοκεφαλίας» ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στούς σχισματοαιρετικούς, ἀχειροτονήτους, αὐτοχειροτονημένους, ἀφορισμένους, ἀναθεματισμένους καί ἀκοινωνήτους τῆς Οὐκρανίας, ἡ ἐκκλησιαστική κοινωνία μ'αὐτούς καί ἡ μνημόνευσή τους.

¹ Ἅγιον Ὅρος γιά Μεγάλη Σύνοδο : "Δέν ὑπάρχει λόγος ταραχῆς", 30-6-2017, <http://www.romfea.gr/agioritika-nea/15666-agion-oros-gia-megali-sunodo-den-uparxei-logos-taraxis>

β) Συνέπεια του ανωτέρω είναι πλέον οι συμπροσευχές και τά συλλείτουργα τόσο ιερομονάχων μεμονομένων όσο και Καθηγουμένων, όπως της **Ιεράς Μονής Ξενοφώντος Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Αλεξίου**, της **Ιεράς Μονής Παντοκράτορος Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Γαβριήλ**, της νέας αδελφότητας της **Ιεράς Μονής Έσφιγμένου Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Βαρθολομαίου**, της **Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Έλισσαίου** και της **Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Έφραϊμ**. Τούς εν λόγω Καθηγουμένους τούς ανέφερα, διότι προΐστανται συνοδειών και οι προσωπικές τους επιλογές έχουν σωτηριολογικές συνέπειες για τούς ύποτακτικούς τους!

γ) Η **άντικανονική συμπροσευχή**, πού έκανε σέ μουσουλμανικό νεκροταφείο, στην Τραπεζούντα, τον Οκτώβριο του 2018, ο **Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Διονυσίου Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Πέτρος**, μαζί μέ τόν **ιμάμη** της περιοχής, υπέρ της ψυχής του μουσουλμάνου παππού του επιχειρηματία Έφκάν Μπασκάν², και

δ) Η **άντικανονική συμπροσευχή** του **Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Ξενοφώντος Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Αλεξίου** στις 12-11-2019 μέ αίρετικούς Παπικούς στό Άββαείο Notre-Dame de Saint-Rémy στό Rochefort, όπου τελέστηκε Έσπερινός κατά τόν λατινικό ρυθμό στό Καθολικό της Μονής³.

Ε) Τό Άγιον Όρος δέχεται τά τελευταία χρόνια έντονη πίεση από ντόπιους, αλλά κυρίως ξένους πολιτειακούς παράγοντες και διεθνή οικουμενιστικά κέντρα προς αλλοίωση της Όρθοδόξου ιδιοσυστασίας του. Έτσι, ενός κακού δοθέντος, μύρια έπονται. Δηλαδή τό κακό ήταν ή "σύνοδος" και έπονται οι συνέπειες. Όλα τά παραπάνω δέν φάνηκαν νά σās ενόχλησαν, ούτε σās ανησύχησαν, ούτε καν άπλά σās προβληματίσαν, ώστε νά ασκήσετε έστω και για τίς έντυπώσεις μία διακριτική αντίθεση ή ένσταση στά ανωτέρω γεγονότα, πού σās ανέφερα μέ πολύ συντομία. Αλλά, αντιθέτως, μετά περισσοῦ ανάδελφου ζήλου διώκετε και τιμωρεíte τούς εν Χριστῶ αδελφούς σας, ελάχιστους ιερομονάχους και μοναχούς (σέ αυτόν τόν ζήλο σας έπεσε και τό «δεκανίκι» μου, ο ύποτακτικός μου, ο όποιος, λόγω του προχωρημένου γήρατός μου, ήταν τό πρόσωπο, πού μέ διακονούσε). Ποιό ήταν τό μεγάλο τους άμάρτημα, πού σās έκανε νά μεταμορφωθείτε σέ οιονεί δημίους; Ήταν ότι τόλμησαν οι δυστυχεís τό αυτόνοήτο καθήκον τους. Ότι

² Πανθηρησκεία : Όρθόδοξοι Μητροπολίτες... προσεύχονται σέ μουσουλμανικό νεκροταφείο (βίντεο), 20-10-2018, https://www.pronews.gr/thriskaia/721512_orthodoxoi-mitropolites-proseyhontai-se-moysoylmaniko-nekrotafeio-vinteo, <http://www.romfea.gr/diafora/24480-oi-mitropolites-dramas-kai-neapoleos-proseuxithikan-gia-ton-pappou-tourkou-epixeirimatia>

³ Πατριάρχης και Αγιορείτες τελούν τόν έσπερινό μέ Παπικούς, 18-11-2019, <https://orthodoxostypos.gr/πατριάρχης-και-αγιορείτες-τελούν-τον/>, Ό Πατρ. Βαρθολομαίος σέ Έσπερινό κατά τόν λατινικό ρυθμό στό Παπικό Άββαείο Notre-Dame de Saint-Rémy στό Rochefort, 16-11-2019, <https://katanixi.gr/2019/11/16/o-patr-bartholomaios-se-esperino-kata-t/>

δηλαδή ο μοναχός (καί μάλιστα ο Άγιορείτης) οφείλει πρωτίστως νά εἶναι ὁμολογητής τῆς πίστεως καί θεματοφύλακας αὐτῆς, ὅταν ὑφίσταται ἀλλοιώσεις καί συνειδητή πλέον ἀποδόμηση. Ἄλλωστε, αὐτή αὕτη ἡ ἀνάγνωση τοῦ «Ἀμώμου» (118^{ος} ψαλμός) καθ' ὅλη τήν διάρκεια τῆς ἐβδομάδος μᾶς παρακινεῖ νά μὴν λησμονοῦμε : τά μαρτύρια, τίς ἐντολές, τά δικαιώματα, τά κρίματα, τίς κρίσεις, τούς λόγους, τίς ὁδοὺς, τήν ἀλήθεια, τίς διατάξεις καί τόν νόμο τοῦ Κυρίου. Αὐτά δέ τά δικαιώματα τοῦ Κυρίου πρέπει νά βρίσκονται πάντοτε πρό τῶν ὀφθαλμῶν μας, ἐκτός καί ἂν τά «διαβάζουμε», γιά νά συμπληρώσουμε μόνο τόν ἡμερήσιο λειτουργικό χρόνο μας. Περί αὐτοῦ καί μόνον τοῦ λόγου ἀγωνίζονται καί διώκονται ἀδίκως οἱ ἀδελφοί μας, μή προσδοκῶντες τίποτε ἄλλο, παρά τό πῶς νά ἀρέσουν στόν Θεό μόνο, ὑφιστάμενοι ὡς ἀντίδωρο ἐκ μέρους Ὑμῶν μόνο διώξεις καί ἀπελάσεις. Εἶναι ποτέ δυνατόν νά σκεφτήκατε σοβαρά ὅτι ἐξαιτίας τῆς ἄσκησης αὐτῆς τῆς κριτικῆς ἐκ μέρους τους κινδυνεύει ἡ πίστη μας, κι ἐσεῖς, διώκοντάς τους, τήν διασώζετε, ἐνεργώντας ὡς Ἡρακλεῖς τῆς;

Κλείνοντας τήν παροῦσα, παραθέτω σχετικά ἐδάφια τῆς Καινῆς Διαθήκης μέ ὅλο τόν σεβασμό μου προς ἐσᾶς, ἀλλά ἐκφράζοντας καί τήν ὀδύνη μου ταυτόχρονα γιά τό πῶς πορευόμαστε, μή ἀναλογιζόμενοι γιά τό πῶς θά ἀντιμετωπίσουμε ἀπαξάπαντες, εἴτε τήν θέλουμε εἴτε ὄχι, εἴτε τήν πιστεύουμε εἴτε ὄχι, τήν Κρίση τοῦ Δικαίου καί Ἀδεκάστου Κριτοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπου δέν ἰσχύουν οἱ ὅποιες ἀνθρώπινες ἐξουσίες καί σκοπιμότητες!

«Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»⁴.

«Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ»⁵.

«Πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται»⁶.

«Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι»⁷.

Συνεπῶς, ὁ διωγμός καί οἱ ἀνυπόστατες περὶ ὑπακοῆς κατηγορίες ἐκ μέρους προφανῶς ψευδαδέλφων ἀδελφῶν μας (εἶναι ἀπαραίτητο βλέπετε νά βρεθεῖ μιά λογικοφανῆς αἰτία γιά τίς διώξεις) εἶναι ὁ Σταυρός καί τό τίμημα (ὅπως ἔγινε καί κατὰ τό παρελθόν μέ τό λεγόμενο Κολυβαδικό ζήτημα), πού πρέπει νά φέρουν καί νά πληρώσουν οἱ ἐν τοῖς πράγμασι ἔργοις καί λόγοις ἱερομόναχοι καί μοναχοί, πού ἀγάπησαν, πέραν τῆς φίλαυτης καλοπέρασης τοῦ θνητοῦ σαρκίου τους, τόν Κύριο Λυτρωτῆ καί Θεό μας Ἰησοῦ Χριστό, ἀγωνιζόμενοι μόνο ὑπὲρ τῆς

⁴ Ματθ. 5, 10.

⁵ Ματθ. 5, 11.

⁶ Β' Τιμ. 3, 12.

⁷ Β' Τιμ. 3, 13.

ἐν τοῖς πράγμασι ὀρθοτομούσης Ἐκκλησίας Του, ἐρχόμενοι σέ ἀντίθεση καί σύγκρουση μέ τούς ὅποιους κατά φαντασίαν δυνατούς τῆς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος τούτου τοῦ ἀπατεῶνος.

Τελειώνω, ἐπαναλαμβάνοντας αὐτό, πού ἔχω πεῖ ἀρκετές φορές τελευταῖα. Οἱ σχισματοαιρετικοί τῆς Οὐκρανίας δέν θα σωθοῦν, θά πᾶνε στήν κόλαση. Ὅσα μοναστήρια (ἀγιορείτικα καί μή) τούς δέχτηκαν, συλλειτούργησαν, συμπροσευχήθηκαν, καί τούς κοινώνησαν, δέν θά σωθοῦν κι αὐτοί καί θά πᾶνε κι αὐτοί στήν κόλαση. Ὁ 45^{ος} Ἀποστολικός Κανὼν λέγει : «Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος αἰρετικοῖς συνευξάμενος μόνον, ἀφοριζέσθω, εἰ δέ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς, ὡς κληρικοῖς ἐνεργῆσαί τι, καθαιρείσθω»⁸. Ὅλοι αὐτοί, πού συλλειτούργησαν καί συμπροσευχήθηκαν μέ τούς σχισματικούς, σύμφωνα μέ τόν Κανόνα αὐτόν, εἶναι ἀφορισμένοι καί καθηρημένοι. Καί σύμφωνα μέ τόν Β' Κανόνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου, εἶναι ἀκοινωνήτοι. «...Μή ἐξεῖναι δὲ κοινωνεῖν τοῖς ἀκοινωνήτοις... Εἰ δὲ φανείη τις τῶν ἐπισκόπων, ἢ πρεσβυτέρων, ἢ διακόνων, ἢ τις τοῦ κανόνος τοῖς ἀκοινωνήτοις κοινωνῶν, καὶ τοῦτον ἀκοινωνήτον εἶναι, ὡς ἂν συγγέοντα τὸν κανόνα τῆς ἐκκλησίας»⁹.

Μετά πολλῆς τιμῆς καί σεβασμοῦ,

Μοναχός Γαβριήλ

Γέρον Ἱεροῦ Κουτλουμουσιανοῦ Κελλίου Ὁσίου Χριστοδούλου τῆς Πάτμου

⁸ Σχ. βλ. Ὁσιος Νικόδημος Ἀγιορείτης, *Πηδάλιον*, ἐκδ. Β. Ρηγόπουλος, Θεσσαλονίκη 2003, σελ. 50-51.

⁹ Ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 407-408.